

ຄໍາແຈ້ງຂໍ້ມູນຕ່າງ ໆ

ການຕິດຕໍ່ສື່ສານ :

ມັນພະຍາຍາມບອກອີ່ຫຍັງກັບຂ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້

ນັກຮຽນບາງຄົນທີ່ພິການທັງໝົດ ບໍ່ສາມາດສະແດງສິ່ງບາງຢ່າງຫຼືທຸກຢ່າງກໍໄດ້ ເຊິ່ງຕົນຢາກບອກໃຫ້ຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ດ້ວຍຄໍາເວົ້າ, ພາສາໃບ, ພາສາສັນຍານ, ການໃຊ້ມືທໍາຕົວອັກສອນ, ການຂຽນໜັງສື ຫຼື ຫຼືການຊີ້ໄມ້ຊີ້ມືກໍຕາມ. ເມື່ອນັກຮຽນ ດັ່ງກ່າວບໍ່ສາມາດອະທິບາຍເຖິງຄວາມຄິດຂອງຕົນໄດ້ ໂດຍໃຊ້ວິທີທັມມະດາເຫລົ່ານັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າມັກຈະເລືອກໃຊ້ວິທີອື່ນເພື່ອສະແດງສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ. ເຂົາເຈົ້າມັກຈະເລືອກວິທີທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈ. ການສະແດງອອກນີ້ ແມ່ນການຕິດຕໍ່ສື່ສານ. ນັກ ຮຽນຜູ້ນັ້ນ ມັກຈະທໍາການສື່ສານດ້ວຍສື່ໜ້າ, ການເໝັງຕີງຂອງຮ່າງກາຍ, ການທໍາທ່າທາງ, ການຮ້ອງສຽງດັງ ຫຼື ການໃຊ້ ອາຣ໌ມືຢ່າງຮ້າຍແຮງ ເປັນຕົ້ນ. ການໄຕ້ຕອບເຫລົ່ານັ້ນ ພໍແມ່ຂອງນັກຮຽນນັ້ນ ແລະ/ຫຼືຜູ້ປະກອບອາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມັກຈະຮູ້ສຶກ ວ່າ ແມ່ນການປະພຶດຕົນທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງກໍາຈັດບໍ່ໃຫ້ກະທໍາ, ແຕ່ທີ່ຈິງແລ້ວ ນັກຮຽນຜູ້ນັ້ນພຽງແຕ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະທໍາການສື່ສານ ຈຶ່ງ ເກີດຜິດຫວັງຫລາຍຢ່າງເປັນອັນດັບ ຍ້ອນຄົນອື່ນບໍ່ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຕົນກໍາລັງສື່ສານຢູ່. ຖ້າ ແທນທີ່ຈະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ, ເຮົາສາມາດຮັບຮູ້ ແລະສົ່ງເສີມຄວາມພະຍາຍາມຂອງນັກຮຽນທີ່ຈະສື່ສານກັບເຮົາໄດ້, ຄວາມປະພຶດທີ່ທໍາໃຫ້ເກີດບັນຫານັ້ນ ອາດເຮັດລົດລົງໄດ້.

ຂໍ້ຄວນຈໍາຈໍໄວ້

1. ຄວນຖືວ່າການປະພຶດທຸກແນວຂອງນັກຮຽນ ແມ່ນການພະຍາຍາມທີ່ຈະສື່ສານກັບເຮົາ.
2. ຄວນເບິ່ງໃຫ້ດີວ່າ ບັນຫາທາງດ້ານສຸຂະພາບທຸກຢ່າງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງສິ້ນເຊີງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ.
3. ຄວນພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈໃນການອຸດສໍາພະຍາຍາມຂອງນັກຮຽນທີ່ຈະທໍາການສື່ສານ.
4. ຄວນສອນນັກຮຽນໃຫ້ຮູ້ຈັກວິທີທີ່ເໝາະສົມກວ່າສໍາຫຼັບການອອກຄວາມຄິດ, ຫລັງຈາກທ່ານໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນວ່າ ທ່ານເຫັນໃຈກັບເຂົາທີ່ໄດ້ພະຍາຍາມທໍາການສື່ສານ.

ຄໍາແຈ້ງຂໍ້ມູນຈາກ California Deaf-Blind Services (ໜ່ວຍບໍລິການຜູ້ບໍລິການທັງໝົດຊະນິດແຫ່ງຮັຖຄາລິຟໍນີ ຫຼື CDBS) ເຫລົ່ານີ້ ຈັດທໍາເພື່ອທີ່ຈະນໍາໃບໃຊ້ປະໂຫຍດໄດ້ ທັງໂດຍຄອບຄົວແລະໂດຍຜູ້ປະກອບອາຊີບທີ່ຮັບໃຊ້ບໍລິການຜູ້ທີ່ພິການທັງໝົດ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໃຊ້ໄດ້ກັບນັກສຶກສາຕັ້ງແຕ່ເກີດມາຈົນເຖິງໄດ້ຄົບອາຍຸ 22 ປີບໍລິບູນ. ວັດຖຸປະສົງຂອງຄໍາແຈ້ງຂໍ້ ມູນແຕ່ລະສະບັບ ແມ່ນໃຫ້ຄວາມຮູ້ໂດຍທົ່ວໄປໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງຢ່າງເຈາະຈົງ. ນັກສຶກສາແຕ່ລະທ່ານ ສາມາດຂໍທາບລະອຽດເພີ່ມເຕີມໄດ້ໂດຍຜ່ານການຊ່ວຍເຫລືອທາງວິທຍາການ ສະເພາະຮາບທີ່ໃຫ້ໂດຍ CDBS. ຄໍາແຈ້ງຂໍ້ມູນນີ້ ຈຶ່ງນັບເປັນບຸກຄົນຕົ້ນສໍາຫຼັບການໄດ້ຮັບຊາບລະອຽດຕໍ່ໄປ.